

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات روش های مختلف عرضه کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم در شرایط آبی

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 25، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سیدکریم موسوی
محمد فیضیان
عبدالرضا احمدی

خلاصه مقاله:

چکیده آزمایش ارزیابی اثرات روش های مختلف عرضه کود نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم رقم چمران در شرایط آبی به صورت اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۴ تکرار طی سال زراعی ۸۵-۱۳۸۴ در شهرستان خرم آباد اجرا شد. کود پایه نیتروژن در سه سطح (بدون کود پایه، کاربرد نواری و پخش سراسری) کرت اصلی و کود سرک نیتروژن در شش سطح (۱- تیمار رایج پخش سطحی یک مرحله ای در زمان پنجه زنی ۲- پخش سطحی دو مرحله ای در مجموع به میزان دوسوم تیمار رایج در زمان پنجه زنی و قبل از ظهور سنبله ۳- محلول پاشی دو مرحله ای همراه علف کش ها در مرحله پنجه زنی و قبل از ظهور سنبله ۴- محلول پاشی دو مرحله ای در زمان پنجه زنی و قبل از ظهور سنبله ۵- پخش سطحی در مرحله پنجه زنی به میزان دوسوم تیمار رایج به همراه محلول پاشی پیش از ظهور سنبله و ۶- محلول پاشی سه مرحله ای در زمان های پنجه زنی، قبل از ظهور سنبله و شیری بودن دانه) کرت فرعی آزمایش را تشکیل دادند. یک سوم مقدار کود نیتروژن توصیه شده بر اساس آزمون خاک، به کود پایه اختصاص داده شد. مقدار مصرف کود نیتروژن در روش کاربرد نواری کود پایه دوسوم مقدار کود مصرفی در روش پخش سراسری بود. بیشترین زیست توده (۱۹۰۹۰ کیلوگرم در هکتار) برای تیمار پخش سراسری کود پایه نیتروژن حاصل شد که به ترتیب ۱۴ و ۲۸ درصد بیشتر از تولید زیست توده در تیمارهای کاربرد نواری و فاقد کود پایه نیتروژن بود. بیشترین تعداد دانه در سنبله به تیمار کاربرد نواری کود پایه نیتروژن مربوط بود که به طور معنی داری بیشتر از تعداد دانه در سنبله برای دو تیمار دیگر بود. بیشترین مقدار عملکرد دانه، (۸۵۲۵ کیلوگرم در هکتار) برای تیمار پخش سراسری کود پایه نیتروژن حاصل شد که با تیمار کاربرد نواری آن تفاوت معنی داری نداشت. عملکرد دانه تیمار پخش سراسری کود پایه نیتروژن به طور معنی داری بیشتر از عملکرد تیمار بدون کود پایه نیتروژن بود. بیشترین عملکرد دانه به میزان ۹۰۴۰ کیلوگرم در هکتار برای تیمار تلفیقی پخش سطحی به میزان دوسوم تیمار رایج در مرحله پنجه زنی به علاوه محلول پاشی در مرحله ظهور سنبله با پخش سراسری کود پایه نیتروژن محقق شد. درصد پروتئین دانه گندم برای تیمار فاقد کود پایه نیتروژن به طور معنی داری کم تر از تیمار پخش سراسری کود پایه نیتروژن بود. درصد پروتئین دانه تیمار پخش یک مرحله ای کود سرک نیتروژن به طور معنی داری بیشتر از سایر تیمارهای کود سرک نیتروژن بود. بر اساس نتایج این تحقیق، با راهکارهای تقسیطی و تلفیقی ضمن دست یابی به عملکرد مناسب می توان زمینه صرفه جویی در مصرف کود نیتروژن را فراهم آورد. واژه های کلیدی: گندم، عملکرد، اجزای عملکرد، روش کاربرد کود نیتروژن

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389390>

